FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBERT

föredraget den 7 juni 2001 [1]

1. Kommissionen har väckt förevarande fördragsbrottstalan mot Storhertigdömet Luxemburg på grund av att den anser att denna stat har underlåtit att inom föreskriven frist införliva Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter. [2]

2. Enligt artikel 32.1 i direktiv 95/46 skulle medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar, som är nödvändiga för att följa detta direktiv, senast tre år efter dess antagande. Vid utgången av denna frist, det vill säga den 24 oktober 1998, hade kommissionen inte erhållit något meddelande från den luxemburgska regeringen om åtgärder för att införliva direktivet. Genom en formell underrättelse av den 18 december 1998 inledde kommissionen därför förfarandet för fördragsbrott. Eftersom den formella underrättelsen inte besvarades, riktade kommissionen den 26 augusti 1999 ett motiverat yttrande till Storhertigdömet Luxemburg med två månaders svarsfrist. Den luxemburgska regeringen hänvisade i skrivelse av den 27 oktober 1999 till att lagstiftningsarbetet hade inletts, men att detta hade försenats till följd av regeringsskiftet år 1999.

3. Kommissionen väckte genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 5 december 2000, talan mot Storhertigdömet Luxemburg på grund av att den ansåg att denna stat inte hade införlivat direktiv 95/46 inom den föreskrivna fristen.

4. Den luxemburgska regeringen har också vid domstolen anfört att lagstiftningsarbetet ännu inte har slutförts. Förseningen beror på att kompetensfördelningen mellan ministerierna ändrades i samband med regeringsskiftet år 1999.

5. Kommissionen har yrkat att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina

1 — Originalspråk: tyska.
2 — EGT L 281, 1995, s. 31.

skyldigheter enligt artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar med eventuella straffbestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv,

2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

6. Den luxemburgska regeringen har yrkat att domstolen skall

— ogilla talan,

— i andra hand förklara målet vilande.

7. Enligt fast rättspraxis [3] är den avgörande tidpunkten för att konstatera om det föreligger ett fördragsbrott utgången av den frist som anges i det motiverade yttrandet. Fristen på två månader som angavs i det motiverade yttrandet av den 26 augusti 1999 började löpa den dag då yttrandet delgavs. Denna frist löpte ut utan att den luxemburgska regeringen hade efterkommit kommissionens begäran.

8. Det följer dessutom av domstolens fasta rättspraxis [4] att en medlemsstat inte kan åberopa praxis eller förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iaktta skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i gemenskapsdirektiv, såsom fristen för införlivande av ett direktiv. Eftersom det framgår att direktiv 95/46 inte hade införlivats med den nationella rätten vid utgången av den frist som angavs i det motiverade yttrandet föreslår jag att domstolen skall fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har gjort sig skyldigt till fördragsbrott.

9. Rättegångskostnadernas fördelning framgår av artikel 69.2 i rättegångsreglerna.

3 — Domstolens dom av den 30 november 2000 i mål C-384/99, kommissionen mot Belgien (REG 2000, s. I-10633), punkt 16.

4 — Dom av den 2 augusti 1993 i mål C-303/92, kommissionen mot Nederländerna (REG 1993, s. I-4739), punkt 9. Se även dom av den 12 februari 1998 i mål C-139/97, kommissionen mot Italien (REG 1998, s. I-605) punkt 11.

Förslag till avgörande

10. Jag föreslår att domstolen skall besluta följande:

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar med eventuella straffbestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.